

312.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30 kwietnia 1926 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w sprawie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w sprawie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w sprawie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 12-emu rozporządzenia Ministra Pracy o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. U. Rz. str. 218), podanego w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 643) nadaje się brzmienie następujące: „Wydalenia celem zmniejszenia liczby pracowników są dopuszczalne, o ile komisarz demobilizacyjny zawiadomiony został na piśmie o tych wydaleniach i w ciągu dni 10 od otrzymania zawiadomienia nie zgłosił sprzeciwu. Wydalenia te przeprowadzone być mogą tylko z zachowaniem przepisów, przewidzianych ustawą o radach załogowych z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. U. Rz. str. 147) i to w wypadkach, gdy pracodawca z powodu warunków produkcji nie może zatrudnić dotychczasowej liczby robotników przy jednoczesnym skróceniu ich czasu pracy (rozłożeniu pracy) nie poniżej 24 godzin tygodniowo.

W razie rozłożenia pracy pracodawca jest uprawniony do odpowiedniego zmniejszenia płacy lub pborów pracowników, zatrudnionych przez czas skrócony. Zmniejszenie to jednak nastąpić może dopiero od chwili, w której, w myśl obowiązujących ogólnych przepisów ustawowych lub umownych, poza przepisami ustępu 1, dopuszczalne byłoby wydalenie danych pracowników.

Przepisy ustępu 1 nie mają zastosowania przy wydalaniu pracowników, przyjętych tylko do chwilowego zastępstwa lub dla jakiegoś celu przejściowego.

Przepisy te nie dotyczą również osób, które mają zapewnioną, wystarczającą na utrzymanie, rentę inwalidzką lub stałą zapomogę, rentę zastępującą. Kategorie pracowników, które podlegają temu przepisowi, określi Minister Pracy i Opieki Społecznej lub osoba do tego upoważniona.

Przepisy ustępu 4 nie ograniczają praw inwalidów, zastrzeżonych w obowiązujących w górnośląskiej części województwa śląskiego ustawach i przepisach prawnych o zaopatrzeniu i zatrudnieniu inwalidów wojennych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
J. Jankowski

313.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 17 maja 1926 r.

w sprawie terminu zgłaszania przez pracowników umysłowych prawa do świadczeń z funduszu bezrobocia.

Na podstawie art. 38 i 39 ustawy z dn. 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650), zmienionej przez ustawę z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863), zarządza się co następuje:

§ 1. Dla tych bezrobotnych pracowników umysłowych, których stosunek najmu pracy został rozwiązany pomiędzy dniem 24 lutego 1926 r., jako dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 lutego 1926 r. o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia (Dz. U. R. P. № 18 poz. 113) a dniem 12 maja 1926 r., jako dniem ogłoszenia rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacie zasiłków dla bezrobotnych (Dz. U. R. P. № 45 poz. 278),—przedłuża się do dnia 12 czerwca 1926 r. termin zgłoszenia w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy prawa do świadczeń z funduszu bezrobocia, wymagany w art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863), przyczem inne warunki, wymagane w tymże artykule, pozostają w mocy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*